

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๑๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๑๐

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

“การเมือง” กับ “บ้านเมือง” ... คนละเรื่องหรือเรื่องเดียวกัน

โดย : ทศพล กฤตยพิสิฐ

บ่อยครั้งที่เรามักจะได้ยินคำพูดในทำนองที่ว่า “เรื่องนี้เป็นเรื่องของบ้านเมือง ...ไม่ใช่เรื่องการเมือง” เกือบทุกเหตุการณ์ที่เกิดความขัดแย้ง

ระหว่างสองฝ่ายที่มีความเห็นในเรื่องใดเรื่องที่ไม่ตรงกัน ไม่ว่าจะเรื่องนั้นๆ จะเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือสังคมรุนแรงหรือไม่อย่างไรก็ตาม เชื่อว่าผู้ที่รับฟังก็คงจะคาดเดาออกว่าผู้พูดที่เป็นคู่กรณีในเหตุการณ์นั้นๆ กำลังมีความรู้สึกเป็นอย่างไร ไม่ว่าจะคู่กรณีที่ถูกพูดถึงต่างฝ่ายอาจทำหน้าที่ในฐานะ “นักการเมือง” หรือไม่ใช่ “นักการเมือง” ด้วยกันทั้งสองฝ่ายก็ตาม

ดังนั้น จึงเป็นเรื่องน่าแปลกใจเมื่อใดก็ตามที่ “การเมือง” เข้าไปเกี่ยวข้องไม่ว่าจะด้วยเหตุผล เงื่อนไขหรือเทคนิควิธีการใด เรื่องที่กล่าวถึงจะถูกทำลายศักดิ์สิทธิ์และความน่าเชื่อถือลง กล่าวคือ เรื่องราวที่มีการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องจะถูกกำหนดให้มีความหมายเป็นเพียงเรื่องที่กระทำภายใต้ผลประโยชน์แอบแฝง (ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความอยู่ดีกินดีของประชาชนในชาติ) กระทำไปด้วยความไม่ตั้งใจจริง ไม่สุจริตใจ ผู้กระทำจึงถูกมองว่าไม่จำเป็นต้องมีอุดมการณ์และเจตนารมณ์ที่ดีเพื่อสังคมส่วนรวม ยิ่งกว่านั้นการกระทำดังกล่าวอาจละเลยการให้ความสำคัญกับ “ศีลธรรม” หรือ “คุณธรรม” ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องยึดถือควบคู่กับการดำเนินการในทุกเรื่อง ตรงกันข้ามกับความหมายที่ถูกต้องของ “การเมือง” อย่างสิ้นเชิง ทั้งที่ การเมืองเป็นเรื่องของความมุ่งมั่นตั้งใจของบุคคลที่ต้องการอาสาเข้ามาทำโดยความตั้งใจส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม

ประเด็นที่น่าสนใจ ก็คือ ที่มาของ “ค่านิยม” หรือความรู้สึกเช่นนี้ของคนในสังคมไทยเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้และพบเห็นเหตุการณ์ที่มีเรื่องของการเมืองที่มี “การเมืองและนักการเมือง” เข้าไปเกี่ยวข้อง คงไม่น่าแปลกใจ

นักหาคความขัดแย้งนั้นๆ เป็นไปเพื่อประโยชน์ที่แท้จริง แต่ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นไม่ควรจะมีสาเหตุมาจากการต่อรองและความไม่ลงตัวเพื่อผลประโยชน์ของบุคคลและกลุ่ม เราจึงเห็นว่าหลายกรณีที่เกิดขึ้นอันมีที่มาจากความขัดแย้งทางการเมืองล้วนแล้วแต่ส่งผลให้เกิดความเสียหายไม่มากนักน้อยจากเหตุผลที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมที่ดำเนินการโดยตรง ดังปรากฏให้เห็นตัวอย่างจากความเสียหายของโครงการหรือกิจกรรมที่ประเทศชาติได้รับจากความล่าช้า ความชะงักงัน การไม่เป็นไปตามนโยบาย ข้อตกลงหรือสัญญาตามที่หาเสียงไว้ หรือไม่ก็คลาดเคลื่อนไปจากข้อตกลงต่างๆ ที่กระทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้จากการที่นักการเมืองมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้อง

การกล่าวหาว่าเป็นเรื่อง “การเมือง” จึงกลายเป็นข้อกล่าวหาของระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ตั้งใจทำลายความน่าเชื่อถือของฝ่ายตรงข้ามที่สามารถนำไปใช้อย่างได้ผล ซึ่งบุคคลภายนอกอาจมองเรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องของความไม่จริงใจของทั้งสองฝ่ายทำนองต่างฝ่ายต่างรู้ไส้รู้พุงกันดี เป็นเรื่องที่ต่างฝ่ายต่างกุมความลับ ถือความได้เปรียบราวกับต่างฝ่ายต่างรู้จุดอ่อนจุดแข็งของกันและกัน จึงไม่กล้าออกมาแสดงความก้าวร้าวหรือเปิดเผยความจริงทั้งหมดเพื่อให้เกิดความเสียหายด้วยกันทั้งสองฝ่าย แต่กลับเลือกกระทำการบางอย่างไปเพียงเพื่อให้ตนเองได้มีส่วนร่วมกับผลประโยชน์ไม่มากนักน้อยจากโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่ไม่ทางตรงและทางอ้อม

ดังนั้น ความหมายของ “การเมือง” จึงควรเป็นเรื่องที่กระทำไปเพื่อบ้านเพื่อเมือง กล่าวคือ เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของ “บ้านเมือง” ดังนั้น การเมืองจึงเป็นสิ่งที่นำมาปรับใช้บ้านเมืองและประชาชนผ่านบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้เข้ามาทำหน้าที่ตามระยะเวลาที่กำหนด หากทำได้ตามที่กล่าวไว้ก็อาจได้รับความไว้วางใจให้กลับมาทำหน้าที่อีกครั้งหนึ่ง แต่หากไม่เป็นไปตามที่กล่าวไว้ก็เป็นโอกาสของบุคคลอื่นที่จะได้รับโอกาสให้เข้ามาทำหน้าที่แทนในวาระต่อไป

...เช่นนี้แล้วจึงสามารถยืนยันได้ว่า “การเมือง” เป็นเรื่องเดียวกับ “บ้านเมือง” อย่างแยกกันไม่ออก

Tags : [ทศพล กฤตยพิสิฐ](#)